

DESCARTES – TEXTO 3

TEMA: “Demostración da existencia de Deus”

1) De onde ven a existencia de Deus? (I.1 a 4)

. Eu son un ser pensante (unha Res Cogitans). Son un ser que dubida (por iso dicimos que pensa). Dubidar é menos que non-dubidar: son un ser imperfecto pero existente (aínda que imperfecto)

. E sendo imperfecto, de onde me ven a idea de Perfección? A idea de un ser totalmente perfecto non pode ser miña, pero de onde ven?

Podería ser de algo exterior a min? (Falar dos tipos de ideas en Descartes) (I. 5 a 10). Non hai fora de min nada con tanta perfección

Podería ser de min mesmo? Non, porque do imperfecto non sae o perfecto (I. 10 a 13)

Só pode ser que: a IDEA DE PERFECCIÓN a puxese en min algo perfecto. **Explicar as I.I** (I.13 a 23)

DE QUE FALAR:

- Dependencia de Deus para explicar a súa teoría do coñecemento
- Encapsulamento
- Gusto pola Metafísica: abuso da Razón
- Argumento ontolóxico (Anselmo século XII)

CONCLUSIÓN:

- Importancia para o método científico
- Superación da súa epistemoloxía por Kant

